

Кучеркова С.О Особливості оподаткування сільськогосподарських підприємств // Проблеми та перспективи розвитку підприємництва: Матеріали X Міжнародної науково-практичної конференції (м. Харків, 25 листопада 2016 року). -Х.: ХНАДУ. - Т. 2. - 343 с.

ОСОБЛИВОСТІ ОПОДАТКУВАННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

*Кучеркова С.О., к.е.н., доцент
Таврійський державний агротехнологічний університет*

На даний момент податкова система України передбачає дві форми оподаткування – загальну і спрощену. Як юридичні особи, так і фізичні особи-підприємці мають право обрати для себе одну з них.

Юридичні особи і фізичні особи-підприємці на загальній системі оподаткування мають право займатися будь-яким видом діяльності, не забороненим законодавством, мати необмежену суму доходу і кількість найнятих робітників.

Загальна система оподаткування передбачає сплату усіх видів податків і зборів, передбачених податковим законодавством України, залежно від наявності певних об'єктів оподаткування. З моменту реєстрації всі підприємства і підприємці вважаються такими, що перебувають на загальній системі, якщо вони не подадуть заяву на перехід на іншу систему.

Спрощена система оподаткування, обліку та звітності - особливий механізм справляння податків і зборів, що встановлює заміну сплати окремих податків і зборів, встановлених пунктом 297.1 статті 297 Податкового Кодексу України [1], на сплату єдиного податку в порядку та на умовах, визначених в ПКУ, з одночасним веденням спрощеного обліку та звітності.

Суб'єкти господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, поділяються на 4 групи платників єдиного податку. Зазвичай на спрощену систему оподаткування переходять суб'єкти малого підприємництва.

Згідно Закону України «Про розвиток та державну підтримку малого і середнього підприємництва в Україні» [2] суб'єкти господарювання залежно від кількості працюючих та доходів від будь-якої діяльності за рік можуть належати до суб'єктів малого підприємництва, у тому числі до суб'єктів мікропідприємництва, середнього або великого підприємництва.

Суб'єктами мікропідприємництва є:

- фізичні особи, зареєстровані в установленому законом порядку як фізичні особи - підприємці, у яких середня кількість працівників за звітний період (календарний рік) не перевищує 10 осіб та річний дохід від будь-якої діяльності не перевищує суму, еквівалентну 2 мільйонам євро, визначену за середньорічним курсом Національного банку України;

- юридичні особи - суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми та форми власності, у яких середня кількість працівників за

звітний період (календарний рік) не перевищує 10 осіб та річний дохід від будь-якої діяльності не перевищує суму, еквівалентну 2 мільйонам євро, визначену за середньорічним курсом Національного банку України.

Суб'єктами малого підприємництва є:

- фізичні особи, зареєстровані в установленому законом порядку як фізичні особи - підприємці, у яких середня кількість працівників за звітний період (календарний рік) не перевищує 50 осіб та річний дохід від будь-якої діяльності не перевищує суму, еквівалентну 10 мільйонам євро, визначену за середньорічним курсом Національного банку України;

- юридичні особи - суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми та форми власності, у яких середня кількість працівників за звітний період (календарний рік) не перевищує 50 осіб та річний дохід від будь-якої діяльності не перевищує суму, еквівалентну 10 мільйонам євро, визначену за середньорічним курсом Національного банку України.

Суб'єктами великого підприємництва є юридичні особи - суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми та форми власності, у яких середня кількість працівників за звітний період (календарний рік) перевищує 250 осіб та річний дохід від будь-якої діяльності перевищує суму, еквівалентну 50 мільйонам євро, визначену за середньорічним курсом Національного банку України.

Інші суб'єкти господарювання належать до суб'єктів середнього підприємництва.

Окремо можна виділити підприємства, які займаються сільськогосподарською діяльністю. Вважається, що вони використовують спрощену систему оподаткування, їх виокремили в окрему 4 групу, як платників єдиного податку і не є платниками податку на прибуток. Хоча, якщо частка сільськогосподарського товаровиробництва за попередній податковий (звітний) рік менше ніж 75 відсотків, то вони повинні перейти на загальну систему оподаткування. Крім єдиного податку сільськогосподарські підприємства є платниками ПДВ, ПДФО, Екологічного податку, Земельного податку (за землі комунальної власності, які знаходяться в оренді), ЄСВ, податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки. З ПДВ для аграрних підприємств вважається спеціальний режим оподаткування, так як частину вони залишають у себе на розвиток сільськогосподарської діяльності, хоча в 2017 році планується відмінити такий підхід з ПДВ для цих підприємств. Вважаємо, що це буде дуже негативне явище, так як в державі спостерігається дуже великий розрив між ціною на сільськогосподарську продукцією і цінами на паливно-мастильні матеріали, добрива, засоби захисту рослин (диспаритет цін). Тоді повинні бути дотації для сільськогосподарських товаровиробників.

Література:

1. Податковий Кодекс України від 2 грудня 2010 р. № 2755-VI

2. Закону України «Про розвиток та державну підтримку малого і середнього підприємництва в Україні» від 22 березня 2012 року № 4618-VI